
ПРАВЕДНИКИ

Михайлов Яків Миколайович (1882-1943)

Михайлов Анатолій Якович (1926-2009)

Михайлов Аркадій Якович (1923-1973)

БРЯТОВАНИ

Брісман (Шепелева) Юлія (1915)

Брісман Валентина (1938)

Брісман Володимир (1940)

Швець Яків Миколайович Михайлов з синами Анатолієм і Аркадієм жили на вул. Мало-підвальній, 12. Дружина Якова Миколайовича з 1939 року знаходилася в ув'язненні. У 19-му номері мешкала їхня знайома Юлія Брісман, яка була одружена з Шепелевим. Чоловік її був на фронті. 25 вересня 1941 року, коли згорів її будинок, вона звернулася по допомогу до Якова Миколайовича. Той прийняв Юлію з двома дітьми – Валентиною, 3 років, і однорічним Вовою. У великій кімнаті поставили диван і загородили ширмою.

Пославшись на погане здоров'я, Яків Миколайович перестав брати замовлення на ремонт взуття. Його п'ятнадцятирічний син Анатолій торгував угорськими сигаретами на базарі і часто допомагав Юлії. Влітку ловив рибу. Це теж була підмога. Проте, побоюючись двірника Івана Івановича, який видавав поліції євреїв, Михайлов вирішив перевезти жінку з дітьми в інше місце. Це було вже у середині жовтня 1941 року.

Через свого знайомого в міській управі він одержав для Юлії як для своєї племінниці кімнату в підвалі на вул. Ірининській, 5. Пояснивши, що вона тяжко хвора, а її документи згоріли, сам оформив її особисті документи на прізвище чоловіка – Шепелева. Вона демонстративно відвідувала церкву, весь час ходила в темній хустці, яка прикривала обличчя. Михайлови продовжували їй допомагати і оберігали її. Незадовго до визволення Києва Яків Миколайович помер.

Михайловим 2002 року присвоєні звання «Праведник Бабиного Яру», на жаль Якову Миколайовичу та його старшому синові Аркадію, посмертно. Михайлову Анатолію Яковичу 2006 р. було вручено орден "За заслуги" III ступеня.